

Lectio libri primi Samuélis

16, 1b. 6-13 a

In diébus illis:

Dixit Dóminus ad Samuélem: «Imple cornu tuum óleo et veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemitem; providi enim in filiis eius mihi regem.

Cumque ingressus esset, vidit Eliab et ait: «Num coram Dómino est christus eius?»

Et dixit Dóminus ad Samuélem: «Ne respicias vultum eius neque altitudinem statúræ eius, quóniam abiéci eum, nec iuxta intúitum hóminis ego iú dico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor». Et vocávit Isai Samma, de quo ait: «Etiam hunc non elégit Dóminus».

Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuэле, et ait Sámuel ad Isai: «Non elégit Dóminus ex istis».

Dixitque Sámuel ad Isai: «Numquid iam compléti sunt filii?». Qui respóndit: «Adhuc réliquus est párvulus et pascit oves».

Et ait Sámuel ad Isai: «Mitte et adduc eum; nec enim discumbémus priúsquam huc ille véniat». Misit ergo et addúxit eum. Erat autem rufus et pulcher aspéctu decoráque fácie.

Et ait Dóminus: «Surge, unge eum; ipse est enim».

Tulit ergo Sámuel cornu ólei, et unxit eum in médio fratrum eius et diréctus est spíritus Dómini a die illa in David et deinceps.

Verbum Dómini.

Die 16 Decembris

S. David, regis et omnium sanctorum Avorum D.N.I.C.

Memoria

Ant. ad introitum

Ps 88, 4

Iurávi David servo meo: «Usque in ætérnum confirmábo semen tuum et ædificábo in generatiónem et generatiónem sedem tuam».

Collecta

Dómine Iesu, qui filius David factus es,
ut filii Dei nominémur et simus,
da nobis quæsumus:
in spiritu adoptiόνis ita proficere,
ut filiórum glóriam consequámur ætérnam.
Qui vivis.

PSALMUS RESPONSORIUS (propr.) Ps 109 1. 2. 3. 4. (R.: ps 20, 4a)

R̄. Prævenisti eum in benedictionibus dulcédinis.

1 Dixit Dóminus Dómino meo: «Sede a dextris meis, donec ponam inimicos tuos scabéllum pedum tuórum. R̄.

2 Virgam poténtiæ tuæ emittet Dóminus ex Sion: domináre in médio inimicórum tuórum. R̄.

3 Tecum principátus in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctis, ex útero matutíni velut rórem génuí te. R̄.

4 Iurávit Dóminus et non pænitébit eum: «Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

vel PSALMUS RESPONSORIUS (propr.) Ps 131, 1-2. 9-10. 11. 12. 17-18(R.)

R̄. Dabit illi Dóminus Deus sedem David patris eius.

1 Meménto, Dómine, David et omnis mansuetúdinis eius. Quia iurávit Dómino, votum vovit Poténti Iacob. R̄.

2 Sacerdótes tui induántur iustítiam, et sancti tui exsúltent. Propter David servum tuum non avértas fáciem christi tui. R̄.

3 Iurávit Dóminus David, véritas est, et non recédet ab ea: «De fructu ventris tui ponam super sedem tuam». R̄.

4 Si custodierint filii tui testaméntum meum, et testimónia mea quæ docébo eos, filii eórum usque in sæculum sedébunt super sedem tuam. R̄.

5 Illic germináre fáciem cornu David, parábo lucérnam Christo meo. Inimicos eius induam confusióne, super ipsum autem efflorébit diadéma eius. R̄.

ALLELUIA

Mt 21, 9

R̄. Alleluia V̄. Hosánna Filio David: Benedíctus qui venit in nómine Dómini. R̄. Alleluia.

EVANGELIUM (propr.)

«Christus, filius David, est Dóminus eius»

✠ Lécitio sancti Evangélii secúndum Matthæum 22, 41-46 a

In illo témpore :

Congregátis Pharisæis, interrogávit eos Iesus, dicens:

«Quid vobis vidétur de Christo? Cuius filius est?»

Dicunt ei: «David» .

Ait illis: «Quómodo ergo David in Spíritu vocat eum Dóminum, dicens: «*Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis donec ponam inimicos tuos sub pedibus tuis?* Si ergo David vocat eum Dóminum, quómodo filius eius est?»

Et nemo póterat respondére ei verbum.

Verbum Dómini.

Super oblata

Menénto, Dómine, testaménti tui et suscéptis munéribus in beáti David commemoratióne delátis, præsta: ut, illum peccántem secúti, et pæniténtem imitémur. Per Christum.

Ant. ad communionem

Lc 1. 69

Eréxit Dóminus cornu salútis nobis in domo David púeri sui.

Post communionem

Beátorum Dómini nostri Iesu Christi avórum memóriam
divíno convívio celebránte,
te, Pater sancte, depóscimus:
ut pane illo refécti ac roboráti,
Unigéniti tui advéntum digne præstolémur.
Per Christum.

